

El Diacrític | | Actualitzat el 30/08/2017 a les 16:30

?Puigdemont, cap exèrcit ens cal perquè cap defensa la pau

«De sempre hem dit «no a la guerra», de sempre hem estat insubmises, de sempre sabem que cap exèrcit defensa la pau, porti estanquera, quadribarrada o bandera negra pirata. Per això, defensarem Catalunya sense exèrcit com a exemple per a la resta del món» | «On són Òmnium i l'ANC per renyar Puigdemont públicament dient-li que primer la independència i després ja veurem? Enlloc, callen, callen i esperen»

Un soldat desfilant amb un carro de combat durant una celebració militar | copsadmirer@yahoo.es

Quan la por que es veu que no tenim continua sense fer acte de presència fefaent en el dia a dia de la catalana terra... Quan han passat massa pocs dies per poder fer relats mínimament coherents sobre les conseqüències de l'atemptat del Daesh a Barcelona i Cambrils... Quan l'acusació contra Felip VI de traficant d'armes i la denúncia de les seves boníssimes relacions familiars amb Aràbia Saudita continuen ressonant per la Rambla de Barcelona... Quan menys t'ho esperes i sense avisar..., surt qui havia de sortir, dribla la defensa i marca gol.

No és gol en pròpia porta però sí fet de penal, per sorpresa i aprofitant precisament la por que es veu que no teníem. És el militarisme que parla de vendes d'armes que no s'han de fer i d'allò que tant repeteixen els que sempre han aspirat a tenir torturadors que torturessin en català com a

màxima aspiració d'això que en diuen «independència» i que en bona part no ho és encara perquè no inclou sobiranes, o no tantes com caldrien. Tot alhora embolcallat en doctrina del xoc a petita escala, o no tan petita. Ara que estan discrets, que no poden reaccionar, que estan horroritzats per tot el que ha passat i ho admetran tot... canvien les condicions del joc, i ho fan perquè per a ells canviar-les no és cap anècdota sinó el seu principal objectiu; i repeteixo, el principal.

El substitut de Mas ha tret la cavalleria al carrer i ha deixat anar, en una entrevista a Vilaweb, que «Catalunya ha de poder tenir una política de defensa moderna, democràtica i sobretot molt homologable als esforços que fan les nacions aliades». Els argument que ha fet anar per fer aquesta afirmació que equival a dir que, segons ell, Catalunya ha de tenir exèrcit, han estat precisament els arguments de la por que es veu que no teníem. És per això que davant del gihadisme ha afirmat que «cal fer un esforç, cal intel·ligència militar, i recursos per a encarar els atacs de les guerres modernes». Llegiu *La doctrina del xoc* de Naomi Klein i entendreu a on som i a on anirem.

No importa que un atac com el de Barcelona i Cambrils no tingués res a veure amb un exèrcit, que mai l'hagués pogut aturar, ni amb allò que normalment entenem que són els militars, s'anomenin moderns o siguin el que són: de sempre. Perquè aquesta és la realitat. Un dels fets més evidents de les amenaces terroristes provinents del gihadisme a Europa és que enfrontar-s'hi amb èxit no té res a veure amb el desplegament d'un exèrcit, de militars armats pels carrers, d'allò que segons Puigdemont necessita Catalunya perquè «som un país exposat».

Ahir s'anunciava, en la presentació de la Llei de transitorietat, que a Catalunya entre totes i tots ho havíem de decidir tot en un procés constituent participatiu, un cop assolida la independència, que passaria per les tries majoritàries que calgués, però veient el que hi ha sembla clar que els que manen i volen continuar manant amb una colla de professionals de l'escopeta al seu costat han triat començar la campanya de com volen que sigui allà a on anem abans inclús de ser independents, i han apostat pel mateix projecte militarista de sempre. On són Òmnium i l'ANC per renyar Puigdemont públicament dient-li que primer la independència i després ja veurem? Enlloc, callen, callen i esperen.

De nosaltres dependrà, de la població que cridava i explicitava que no tenia por l'altre dia a la Rambla, però també de la que no hi va ser i sap i sabia què vol dir tenir un exèrcit, creure's les falses necessitats de la indústria armamentística que, ho teníem clar però tinguem-ho encara més clar, és un actor de primera línia per tenir en compte en aquest procés que sembla que encara la recta final entre tombs i revolts.

Ni ahir, ni ara ni mai admetrem que Catalunya o qualsevol altre poble hagi de tenir exèrcit. Els professionals de matar ja tenen prou espais al món per estendre les seves urpes. De sempre ens hem oposat a les quintes, de sempre hem aturat els embarcaments de tropes cap a l'escorxador, de sempre hem estat antimilitaristes, de sempre hem dit «no a la guerra», de sempre hem estat insubmisos, de sempre sabem que cap exèrcit defensa la pau, porti estanquera, quadribarrada o bandera negra pirata. Per això, defensarem Catalunya sense exèrcit com a exemple per a la resta del món. I si la campanya de com ha de ser això que ve ha començat avisin que ens hi posem de cap.